

POLARIZACIJA SVETLOBE - Jonesov kalkulus

(4)

Analiziramo prehod svetlobe skozi homogeno, izotropno in neprivodno snov. Obenem tudi imamo tolov, niti upogibanje.

$$\vec{D} = \epsilon \epsilon_0 \vec{E} \quad \epsilon = \text{dielektrična permisivnost (skalar)} \quad \epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12} \frac{\text{As}}{\text{Vm}}$$

$$\vec{B} = \mu \mu_0 \vec{H} \quad \mu = \text{magnetna permeabilnost (-||-)} \quad \mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7} \frac{\text{Vs}}{\text{Am}} = 12,57 \cdot 10^{-7}$$

$$\sigma = 0, \quad \rho_e = 0, \quad \rho_m = 0$$

V takem materialu iz Maxwellovih enačb dolimo vzorno enačbo:

$$\left\{ \begin{array}{l} \nabla^2 \vec{E} - \epsilon \epsilon_0 \mu_0 \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} = 0 \\ \nabla^2 \vec{B} - \epsilon \epsilon_0 \mu_0 \frac{\partial^2 \vec{B}}{\partial t^2} = 0 \end{array} \right\} \text{ iščemo rešitve } \vec{E}(\vec{r}, t) \text{ in } \vec{B}(\vec{r}, t) \text{ (pri danih robnih pogojih)}$$

$$\nabla^2 \vec{E} = (\nabla^2 E_x, \nabla^2 E_y, \nabla^2 E_z) = \left(\frac{\partial^2 E_x}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 E_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 E_x}{\partial z^2}, \frac{\partial^2 E_y}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 E_y}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 E_y}{\partial z^2}, \frac{\partial^2 E_z}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 E_z}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 E_z}{\partial z^2} \right)$$

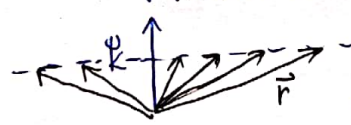
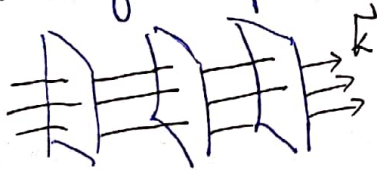
$$\text{velja enačba } \nabla^2 \vec{E} = \nabla(\nabla \cdot \vec{E}) - \nabla \times (\nabla \times \vec{E}) = \text{grad}(\text{div } \vec{E}) - \text{rot}(\text{rot } \vec{E})$$

Najpreprostejša rešitev valovne enačbe je ravninsko valovanje:

$$\vec{E}(\vec{r}, t) = \vec{E}_0 \cos(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta) = \text{Re}(\vec{E}_0 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)}) = \text{Re}(E_{0x} e^{i\phi}, E_{0y} e^{i\phi}, E_{0z} e^{i\phi})$$

$$\vec{B}(\vec{r}, t) = \vec{B}_0 \cos(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta) = \text{Re}(\vec{B}_0 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)})$$

valovne fronte = ploskve konstantne faze so ravne $\phi = \vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta = \text{konst}$
 v ravnini slike $\vec{k} \cdot \vec{r} = \text{konst} + \omega t - \delta = \text{konst}$
 (enačba ravnine v 3D)

žarji pa so premice vzporedne \vec{k} .

fazna hitrost = hitrost premikanja valovnih front v časovnem poteku.

$$\phi = \vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta$$

$$\frac{d\phi}{dt} = \vec{k} \cdot \frac{d\vec{r}}{dt} - \omega = 0 \Rightarrow \frac{d\vec{r}}{dt} \cdot \vec{k} = \omega$$

$$\text{zanima nas potovanje vzdolž } \vec{k}, \text{ r.t.k.} \Rightarrow \vec{r} \parallel \vec{k} \Rightarrow \vec{r} = r \vec{k} \Rightarrow v_f = \frac{\omega}{k}$$

Analogna rešitev so valovne funkcije oblike $\vec{E} = \vec{E}_0 f(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t)$,
 pri čemer imamo "signal" šel s fazno hitrostjo (ω/k) .

Zanimajo nas naslednje lastnosti opisane valovanja:

- 1) Fazna hitrost
- 2) Orientacija $\vec{E}_0, \vec{B}_0, \vec{k}$
- 3) Razmerje med E_0 in B_0
- 4) Enačba za valovanje

1) FAZNA HITROST

Iščemo zvezo med ω in k . V ta namen postavimo v valovno enačbo:

$$\nabla^2 \vec{E} = \left(\frac{\partial^2 E_x}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 E_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 E_x}{\partial z^2}, \dots \right) = \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} (E_{0x} e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)}) + \frac{\partial^2}{\partial y^2} (E_{0x} e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)}) + \frac{\partial^2}{\partial z^2} (E_{0x} e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)}) \right)$$

$$= \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} (E_{0x} e^{ik_x x + ik_y y + ik_z z - i\omega t + \delta}) + \frac{\partial^2}{\partial y^2} (E_{0x} e^{-i\omega t + \delta}) + \frac{\partial^2}{\partial z^2} (E_{0x} e^{-i\omega t + \delta}) \right)$$

$$= (-k_x^2 E_{0x} e^{-i\omega t + \delta} - k_y^2 E_{0x} e^{-i\omega t + \delta} - k_z^2 E_{0x} e^{-i\omega t + \delta}) = (-k^2 (E_{0x} e^{-i\omega t + \delta}), -k^2 (E_{0y} e^{-i\omega t + \delta}), -k^2 (E_{0z} e^{-i\omega t + \delta}))$$

$$= -k^2 \vec{E}$$

$$\frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} = -\omega^2 \vec{E} \Rightarrow -k^2 \vec{E} + \epsilon \epsilon_0 \mu_0 \omega^2 \vec{E} = 0$$

$$k = \sqrt{\epsilon \epsilon_0 \mu_0 \omega^2} \Rightarrow v_f = \frac{\omega}{k} = \frac{1}{\sqrt{\epsilon \epsilon_0 \mu_0}} = \frac{c_0}{\sqrt{\epsilon \mu}} = \frac{c_0}{n} = \frac{c}{n}$$

Za lomni količnik n definiramo odziv snovi na \vec{E} in \vec{B} polje pri frekvenci ω ($\sim 10^{15} \text{ Hz}$)

$$n = \sqrt{\epsilon \mu}$$

lomni količnik

2) ORIENTACIJA VEKTORJEV \vec{E}_0, \vec{B}_0 in \vec{k}

$$\vec{E} = \vec{E}_0 e^{i(\vec{k}\vec{r} - \omega t + \delta)}$$

$$\vec{B} = \vec{B}_0 e^{i(\vec{k}\vec{r} - \omega t + \delta)}$$

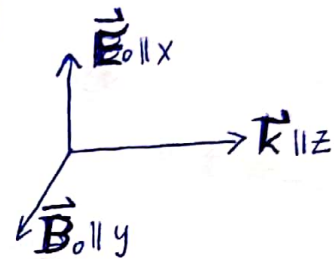
Veljati mora $\nabla \cdot \vec{D} = \nabla \cdot (\epsilon \epsilon_0 \vec{E}) = \epsilon \epsilon_0 (\nabla \cdot \vec{E}) = 0$ Gaussova
zakona
 $\nabla \cdot \vec{B} = 0$

$$\begin{aligned} \nabla \cdot \vec{E} &= \frac{\partial E_x}{\partial x} + \frac{\partial E_y}{\partial y} + \frac{\partial E_z}{\partial z} = E_{0x} \frac{\partial}{\partial x} (e^{i(\vec{k}\vec{r} - \omega t + \delta)}) + E_{0y} \frac{\partial}{\partial y} (e^{i(\vec{k}\vec{r} - \omega t + \delta)}) + E_{0z} \frac{\partial}{\partial z} (e^{i(\vec{k}\vec{r} - \omega t + \delta)}) \\ &= E_{0x} (ik_x e^{-i\omega t}) + E_{0y} (ik_y e^{-i\omega t}) + E_{0z} (ik_z e^{-i\omega t}) \\ &= i(\vec{E}_0 \cdot \vec{k}) e^{-i\omega t} = 0 \\ &\Rightarrow \vec{E}_0 \cdot \vec{k} = 0 \Rightarrow \vec{E}_0 \perp \vec{k} \end{aligned}$$

podobno dobimo iz $\nabla \cdot \vec{B} = 0$ tudi $\vec{B}_0 \perp \vec{k}$
EMV je torej tranzverzalen (v kongruen in izotropni snovi!!)

Kakšna pa je medsebojna orientacija \vec{E}_0 in \vec{B}_0 ?

Faradayev zakon: $\nabla \times \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$

$$\begin{aligned} \nabla \times \vec{E} &= \begin{pmatrix} i & j & k \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ E_{0x} e^{-i\omega t} & E_{0y} e^{-i\omega t} & E_{0z} e^{-i\omega t} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} E_{0z} \frac{\partial}{\partial y} (e^{-i\omega t}) - E_{0y} \frac{\partial}{\partial z} (e^{-i\omega t}), \frac{\partial}{\partial z} E_{0x} e^{-i\omega t} + \frac{\partial}{\partial x} E_{0z} e^{-i\omega t}, \frac{\partial}{\partial x} E_{0y} e^{-i\omega t} - \frac{\partial}{\partial y} E_{0x} e^{-i\omega t} \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} E_{0z} (ik_y e^{-i\omega t}) - E_{0y} (ik_z e^{-i\omega t}), E_{0x} (ik_z e^{-i\omega t}) - E_{0z} (ik_x e^{-i\omega t}), E_{0y} (ik_x e^{-i\omega t}) - E_{0x} (ik_y e^{-i\omega t}) \end{pmatrix} \\ &= i(k_y E_{0z} - k_z E_{0y}, E_{0x} k_z - k_x E_{0z}, k_x E_{0y} - k_y E_{0x}) e^{-i\omega t} \\ &= i(\vec{k} \times \vec{E}_0) e^{-i\omega t} = i\vec{k} \times \vec{E} \end{aligned}$$

$$\nabla \times \vec{E} = i(\vec{k} \times \vec{E}) = i\omega \vec{B} \Rightarrow \vec{B}_0 \perp \vec{E}_0$$

Vsi trije vektorji so medsebojno pravokotni, njihovo smer dobimo po pravilu $(\vec{k} \times \vec{E}_0) \propto \vec{B}_0$.
Smer \vec{B}_0 torej dobimo po pravilu "desne roke", kjer \vec{k} zavrtimo proti \vec{E}_0 . Tipično $\vec{E}_0 \parallel x, \vec{B}_0 \parallel y, \vec{k} \parallel z$.

3) RAZMERJE MED E_0 in B_0 :

$$\vec{k} \times \vec{E} = \omega \vec{B}, \text{ ker pa velja } \vec{k} \perp \vec{E} \Rightarrow \vec{k} \times \vec{E} = k \cdot \vec{E} \frac{\vec{B}}{B} = \omega \vec{B} \Rightarrow k E_0 = \omega B_0$$

(časovna razmera del se pokrajša)

$$E_0 = \frac{\omega}{k} B_0 = v_f \cdot B_0 = \frac{c_0}{n} \cdot B_0 = c \cdot B_0$$

$$E_0 = \frac{1}{\sqrt{\epsilon \mu_0}} B_0$$

razmerje med amplitudama polj je točno določeno in je odvisno od lastnosti snovi.

Po razdalji med amplitudama razmerje med E_0 in H_0 , ki mu rečemo impedanca medija

$$\frac{E_0}{H_0} = \frac{E_0 \mu_0}{B_0} = \frac{1}{\sqrt{\epsilon \mu_0}} (\sqrt{\mu_0})^2 = \sqrt{\frac{\mu_0}{\epsilon}} \text{ impedanca } (\Omega)$$

$$\text{V vakuumu je } \mu_0 = \epsilon_0 = 1 \Rightarrow Z_v = \frac{E_0}{H_0} = \sqrt{\frac{\mu_0}{\epsilon_0}} = 377 \Omega$$

4) ENERGIJSKI TOK EMV

V EM valovanju sta prisotni električna in magnetna energija.

$$w_E = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 \vec{E}^2$$

$$w_B = \frac{1}{2} \vec{B}^2 / \mu_0$$

pri obravnavi energije količine krzdriamo.. zato moramo biti previdni pri zapisu.
Najbolj "varno" je če uporabimo realni zapis poljs.

$$\vec{E} = E_0 \cos(kr - \omega t + \delta)$$

$$\vec{B} = B_0 \cos(kr - \omega t + \delta)$$

$$W_{EMV} = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 \cdot E_0^2 \cdot \cos^2(-11-) + \frac{1}{2} \frac{B_0^2 \cdot \cos^2(-11-)}{\mu \mu_0} = W_E + W_B = \frac{W_{EMV}}{V}$$

$$= \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cos^2(-11-) + \frac{1}{2} \frac{E_0^2}{c^2} \cdot \frac{1}{\mu \mu_0} \cdot \cos^2(-11-)$$

$$= \left(\frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 + \frac{1}{2} E_0^2 \cdot \frac{\mu_0 \epsilon \epsilon_0}{\mu \mu_0} \right) \cos^2(-11-)$$

$$= \left(\frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 + \frac{1}{2} E_0^2 \epsilon \epsilon_0 \right) \cos^2(-11-)$$

$$= \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cos^2(kr - \omega t + \delta)$$

delja električno in magnetne energije sta po velikosti enaki in se širijo z določeno časovno-prostorsko odvisnostjo

ker je znano, koliko W zelo velik (10¹⁵ Hz), predstavlja vredno zaznavamo porabo energije brez množice oscilacij

$$\langle W \rangle = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2$$

Intenziteta svetlobnega toka (jakost) je potem

$$I = \langle W \rangle \cdot c = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cdot c$$

V vakuumu, za katere velja $\mu = 1 \Rightarrow n = \sqrt{\epsilon}$ ta izraz po nevezdi zapišemo na naslednji način:

$$I = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cdot (c_0 / \sqrt{\epsilon}) = \frac{1}{2} \frac{\epsilon}{\sqrt{\epsilon}} E_0^2 \cdot c_0 = \frac{1}{2} \sqrt{\epsilon} \epsilon_0 E_0^2 \cdot c_0 = \frac{1}{2} \epsilon_0 E_0^2 c_0 \cdot n$$

to bomo uporabili pri izpeljavi reflektivnosti/transmisiivnosti na meji dveh snovi.

V izotropnih snoveh se energija širi v smeri črte v in bi lahko zapisali $\langle \vec{S} \rangle \parallel \vec{k}$.
V anizotropnih snoveh pa to ni več res in moramo uporabiti bolj splošni izraz

$$\vec{S} = \vec{E} \times \vec{H} \quad \text{Poyntingov vektor (John Henry Poynting, GB fizik)}$$

Preverimo, da mam do v izotropni snovi da zgoraj izraz

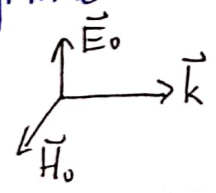
$$\vec{S} = \vec{E} \times \vec{H} = (\vec{E}_0 \times \vec{H}_0) \cos^2(kr - \omega t + \delta)$$

$$= (\vec{E}_0 \times \left(\frac{\vec{E}_0}{Z} \right)) \cos^2(kr - \omega t + \delta)$$

$$\parallel \vec{S} \quad Z = \text{impedanca}$$

$$= \frac{E_0^2}{Z} \cdot \vec{S} \cdot \cos^2(kr - \omega t + \delta)$$

$$= \frac{E_0^2}{\sqrt{\epsilon \mu_0}} \sqrt{\epsilon} \cdot \vec{S} \cdot \cos^2(kr - \omega t + \delta) / \frac{\sqrt{\epsilon \epsilon_0}}{\sqrt{\epsilon \epsilon_0}}$$

smer $\vec{S} = \frac{\vec{k}}{k}$
predstavlja smer
potovanja energije

$$\langle \vec{S} \rangle = \left(\frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \right) \cdot \frac{1}{\sqrt{\epsilon \epsilon_0 \mu_0}} \cdot \vec{S} = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cdot \left(\frac{c_0}{n} \right) \vec{S} = \frac{1}{2} \epsilon \epsilon_0 E_0^2 \cdot c \cdot \vec{S}$$

$$\langle \vec{S} \rangle = \frac{1}{2} \frac{E_0^2}{Z} \cdot \vec{S}$$

(analogni izraz v vezjih z imaginarnim tokom $P = \frac{1}{2} \frac{U_0^2}{R}$!)

$$c_0 = \frac{1}{\sqrt{\mu_0 \epsilon_0}} = 299\,792\,458 \text{ m/s (v duhu približevanja } \pi\text{-dneva)}$$

JONESVI VEKTORJI

Ker je EMV v homogeni izotropni snovi tranzverzalna, velja $\vec{E} \perp \vec{k}$ in vektor \vec{E} pri izbranem \vec{k} torej leži v 2D ravnini. Podobno velja za \vec{B} . Vendar se pri opisu optičnih pojavov po merzdi običajno ne opisuje \vec{E} . Če izberemo, da se valovanja širi v smeri osi z , potem velja, da \vec{E} leži v ravnini xy . V skladu s tem lahko zapišemo:

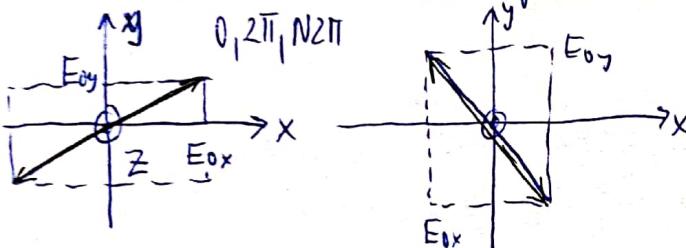
$$\vec{E} = E_{0x} \vec{e}_x \cos(kz - \omega t + \delta_1) + E_{0y} \vec{e}_y \cos(kz - \omega t + \delta_2)$$

$$\Rightarrow \vec{E} = E_{0x} \vec{e}_x \cos(kz - \omega t) + E_{0y} \vec{e}_y \cos(kz - \omega t + \delta) ; \delta = \delta_2 - \delta_1 \text{ fazi zamik}$$

to ustreza opisu t.i. splošne polarizacije. Če je svetloba nepolarizirana, se $\delta(t)$ naključno spreminja s časom na intervalu od $0 < \delta < 2\pi$. Potem smer vektorja \vec{E} v časovnem poteku (denimo pri $z=0$) naključno poteka v vseh smereh v ravnini xy .

Če pa je svetloba polarizirana, ima δ vs čas neložljivo vrednost oz. vrednost, ki je neka posamezna funkcija časa. Vendar nas tukaj zanimajo predvsem primer $\delta = \text{konst.}$. Z ozirom na vrednosti E_{0x} , E_{0y} in δ ločimo 3 tipe polarizacije:

① $\delta = 0, \pi, 2\pi, 3\pi, \dots, N\pi$ Linearna polarizacija. To se reducira na dva različna primera

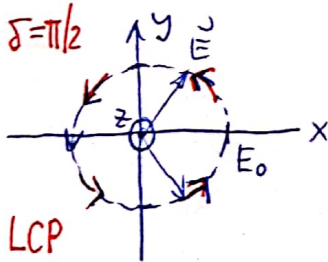

$$\vec{E}(z=0, t) = (E_{0x} \vec{e}_x \pm E_{0y} \vec{e}_y) \cos(kz - \omega t + \delta)$$

$$z=0 \Rightarrow (E_{0x} \vec{e}_x \pm E_{0y} \vec{e}_y) \cos(\omega t - \delta)$$

časovni potek pri $z=0$

② $E_{0x} = E_{0y} = E_0$, $\delta = (2N+1)\frac{\pi}{2}$, $N=1, 2, 3, \dots$ Krožna (circularna) polarizacija. To se reducira na dva različna primera: $\delta = \pi/2$ in $\delta = -\pi/2$

spet gledamo trenutni časovni potek $\vec{E}(t)$ pri $z=0$

$$\delta = \pi/2 \Rightarrow E_x = E_0 \cos(-\omega t) = E_0 \cos \omega t$$

$$E_y = E_0 \cos(-\omega t + \pi/2) = E_0 \sin \omega t$$

$$\cos(-\alpha + \beta) = \cos(\beta - \alpha) = \cos \beta \cos \alpha + \sin \beta \sin \alpha$$

pri definiciji cirkularnosti

tako imamo definicijo s stališč opazovalca. Če opazovalec gleda v smeri proti izvoru (v našem primeru je to smer $-z$) in poleg desne roke stegne v tej smeri, smer pisto v desno roko skozi smer desne cirkularne polarizacije. V skladu s tem je zgoraj polarizacija leva (oz. leva ročna). Za fazi zamik $\delta = -\pi/2$ pa dobimo desno cirkularno polarizacijo (desno ročna).

Pri naslednjem dogovoru so pomembne 3 stvari:

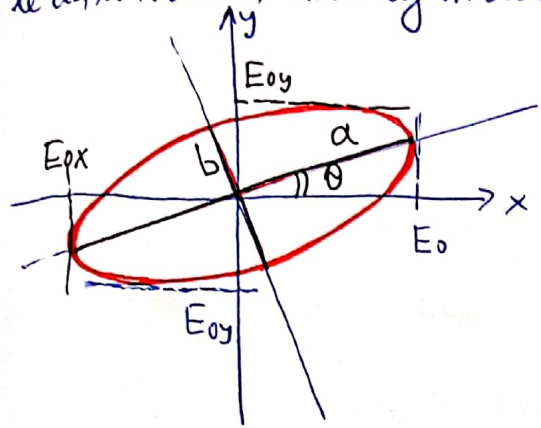
- 1) EMV zapišemo tako, da je krajšni del pred časovnim: $\vec{E} = E_0 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \delta)}$ (Hecht, Fowler...)
- 2) Opazujemo časovni potek vektorja električnega polja na danem oz. izbranem mestu. (in ne trenutne slike ob izbranem času!)
- 3) Cirkularnost definiramo s stališč opazovalca (in ne s stališč izvora = v smeri širjenja žarke) (to je v nasprotju smeri \vec{k}).

* Pozitivna vrednost δ v dveh primerih pomeni zaostajanje, negativna pa prehitevanje (isti predznak kot ωt)

Eliphična polarizacija

$$\vec{E} = E_{0x} \vec{e}_x \cos(kz - \omega t + \delta_1) + E_{0y} \vec{e}_y \cos(kz - \omega t + \delta_2)$$

Če ima δ vredno vrednost $\pm \pi/2$, amplitudi sta perpendicularni, potem vektor \vec{E} v časovni smeri kroži po elipsi, katere dolga in kratka os sta vzporedni z osjo x in y. Vendar, eliphično polarizirano valovanje dobimo tudi za vse druge vrednosti δ , le da sta kateri smer dolga in kratka os elipse nagibni glede na os x pod θ .

$$\boxed{\tan 2\theta = \frac{2E_{0x}E_{0y} \cos \delta}{E_{0x}^2 - E_{0y}^2}}, \quad \delta = (\delta_2 - \delta_1)$$

razmaja med kratko in dolgo osjo oz. položajo elipse pa je podano z izrazom:

$$\tan \phi = \frac{b}{a} = \frac{-E_{0x} \sin \delta_1 \sin \theta + E_{0y} \sin \delta_2 \cos \theta}{E_{0x} \cos \delta_1 \cos \theta + E_{0y} \cos \delta_2 \sin \theta}$$

ELIPTIČNOST

to količino imenujemo eliptičnost polarizacije.

za cirkularno polarizacijo (na primer $\delta_1 = 0, \delta_2 = \pi/2$) dobimo (ker $E_{0x} = E_{0y}$)

$$\tan 2\theta = \frac{2 \cdot E_0 \cdot E_0 \cdot \cos \pi/2}{0} = \infty \quad \theta = \pi/4$$

$$\frac{b}{a} = \frac{-E_0 \cdot 0 \cdot \sin 45^\circ + E_0 \cdot 1 \cdot \cos 45^\circ}{E_0 \cdot 1 \cdot \cos 45^\circ + E_0 \cdot 0 \cdot \sin 45^\circ} = \frac{E_0 \cos 45^\circ}{E_0 \cos 45^\circ} = 1$$

za linearno polarizacijo (na primer $\delta_1 = 0$ in $\delta_2 = \pi$) pa dobimo (pri primer $E_{0x} = E_{0y} = E_0$)

$$\tan 2\theta = \frac{2 \cdot E_0 \cdot E_0 \cdot \cos \pi}{0} = \infty, \quad \theta = \pi/4$$

$$\frac{b}{a} = \frac{-E_0 \cdot 0 \cdot \sin 45^\circ + E_0 \cdot 0 \cdot \cos 45^\circ}{E_0 \cdot 1 \cdot \cos 45^\circ + E_0 \cdot (-1) \cdot \sin 45^\circ} = ? \quad \text{če } E_{0x} \neq E_{0y} \Rightarrow \frac{b}{a} = 0$$

JONESOVI VEKTORJI

R. Clark Jones (USA, 1941-56) je uvedel zapis polarizacije z dvodimenzionalnimi vektorji. Pri tem uporabimo kompleksni zapis \vec{E} polja.

$$\vec{E} = \begin{bmatrix} E_{0x} e^{ikz - i\omega t + i\delta_1} \\ E_{0y} e^{ikz - i\omega t + i\delta_2} \end{bmatrix} = E_{0x} e^{ikz - i\omega t + i\delta_1} \begin{bmatrix} 1 \\ \frac{E_{0y}}{E_{0x}} e^{i\delta} \end{bmatrix}, \quad \delta = \delta_2 - \delta_1$$

Običajno potem vektor polja normaliziramo, saj nas pri polarizaciji amplitude ne zanimajo.

$$\vec{E}_n = \frac{E_{0x}}{\sqrt{E_{0x}^2 + E_{0y}^2}} e^{ikz - i\omega t + i\delta_1} \begin{bmatrix} 1 \\ \left(\frac{E_{0y}}{E_{0x}}\right) e^{i\delta} \end{bmatrix}$$

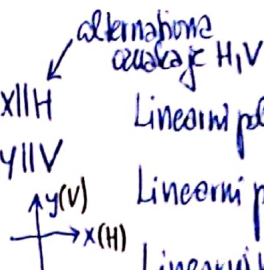
Pri opisu polarizacije potem pred vektorjem opustimo, in zapisemo le drugi del, ki vsebuje informacijo o razmerju amplitud in relativnem faznem zamiku. Običajno uporabimo normirano obliko.

$$J = \begin{bmatrix} 1 \\ \left(\frac{E_{0y}}{E_{0x}}\right) e^{i\delta} \end{bmatrix} \cdot \frac{E_{0x}}{\sqrt{E_{0x}^2 + E_{0y}^2}} = \frac{1}{\sqrt{E_{0x}^2 + E_{0y}^2}} \begin{bmatrix} E_{0x} \\ E_{0y} e^{i\delta} \end{bmatrix}$$

Tovrstni opis je zelo priročen, ker lahko uidež različnih optičnih elementov, ki vplivajo na ravnino sprejemajočo polarizacijo svetlobe, opišemo z matrikami, ki delujejo na Jonesove vektorje. Te matrike imenujemo Jonesove matrike. Če delujemo s svetlobno matriko množimo.

Polarizacije

LP v smeri x	$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$
LP v smeri y	$\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$
LP v smeri 45°	$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$
LP v smeri -45°	$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}$
RCP	$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \end{bmatrix}$
LCP	$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ i \end{bmatrix}$

Optični elementi

- Linearni polarizator s prepustno smerjo x $\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$
- Linearni polarizator s prepustno smerjo y $\begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$
- Linearni polarizator v smeri $\pm 45^\circ$ glede na x $\frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & \pm 1 \\ \pm 1 & 1 \end{bmatrix}$

Pogosto se v literaturi smer x uvršča tudi kot H in smer y kot smer V.

Cirkularni polarizator $\frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & i \\ -i & 1 \end{bmatrix}$ D
 $\frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & -i \\ i & 1 \end{bmatrix}$ L

to je element, ki izbrano cirkularno polarizacijo prepusti, drugo pa absorbira. Tipično izdelani iz materiala z močnim cirkularnim dišeromom. Podobno kot so linearni polarizatorji iz materiala z močnim linearnim dišeromom.

od kod dobimo i oz -i pri RCP in LCP.

RCP: $E_{0x} = E_{0y} = E_0$, $\delta_1 = 0$, $\delta_2 = \pi/2 = -\pi/2$

$$J = \frac{E_{0x}}{\sqrt{E_{0x}^2 + E_{0y}^2}} \begin{bmatrix} 1 \\ e^{i\delta} \end{bmatrix} = \frac{E_0}{\sqrt{2} E_0} \begin{bmatrix} 1 \\ e^{i(-\pi/2)} \end{bmatrix}$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ e^{-i\pi/2} \end{bmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{bmatrix} 1 \\ -i \end{bmatrix}$$

splošna elipčica $\frac{1}{\sqrt{A^2 + B^2}} \begin{bmatrix} A \\ B e^{i\delta} \end{bmatrix}$

$$= \frac{1}{\sqrt{E_{0x}^2 + E_{0y}^2}} \begin{bmatrix} E_{0x} \\ E_{0y} e^{i\delta} \end{bmatrix}$$

UČINEK

Linearni polarizatorji iz pozitivne vpadne polarizacije naredijo linearno polarizacijo, cirkularni polarizatorji pa iz pozitivne vpadne polarizacije naredijo cirkularno polarizacijo.

$e^{i\pi/2} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$
 $e^{-i\pi/2} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$

Retardacijske ploščice:

$\lambda/4$ - hitro oz. v smeri y
 $\lambda/2$ - hitro oz. v smeri x
 (x predstavlja y)

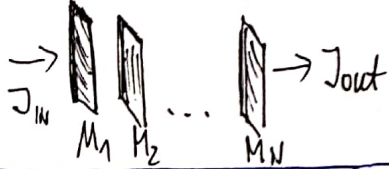
$e^{i\pi/4} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -i \end{bmatrix}$ črna +
 $e^{-i\pi/4} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & i \end{bmatrix}$ rdeča +
 (x predstavlja y)

ZASUKI

ce je nek polarizator ali neoptični element zasukan glede na osi x in y, dobimo kotni Jonesov vektor oz. matriko z delovnim kotom rotacijske matrike:

$J' = R(\theta) J R(\theta)$, $M' = R(-\theta) M R(\theta)$, $R(\theta) = \begin{bmatrix} \cos\theta & \sin\theta \\ -\sin\theta & \cos\theta \end{bmatrix}$ rotacijska matrika

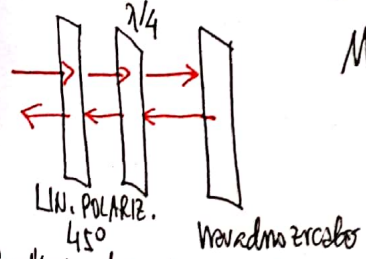
KOMBINIRANE ELEMENTOV

$J_{out} = M_N \dots M_2 M_1 J_{in}$

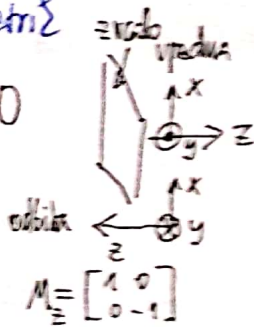
učinek kombinacije več elementov lahko dobimo z množenjem sklenjenih Jonesovih matrik

Primer: OPTIČNI "IZOLATOR" (transparantna matrika)

$$M = \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & i \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} = 0$$

Z = NA zrcalo
 se smer y ni obrne,
 zato polarizator, ki je zasukan, ne prepušča svetlobe pod kotom 45°.
 Zato dobimo popolno kinevtracijo pod kotom -45° ($M' = -Z' M Z$)

$M = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$

Po odboju od zrcala oz. zrcalnega roba... se vsa svetloba absorbira. EKSPERIMENT - Cirkularni polarizator + valjasto zrcalo

Gledano se in ob je "Zemlja" (priredbe črno črto, polarizator)